

23 de desembre de 2019

El secretari del Govern

Acord
del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'emergències de Catalunya.

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, determina que la tramitació d'un projecte de Llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i s'inicia a proposta del departament o els departaments interessats, als quals correspon elaborar l'avantprojecte de Llei corresponent.

L'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar un avantprojecte de Llei ha de contenir una memòria preliminar, i n'estableix el contingut.

Per tot això, a proposta del conseller d'Interior, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'emergències de Catalunya, que s'adjunta com a annex a aquest Acord.

ANNEX

MEMÒRIA PRELIMINAR DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI D'EMERGÈNCIES DE CATALUNYA

1. ELS PROBLEMES QUE ES PRETENEN SOLUCIONAR

Per la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya (LRSPEIS), es va concretar l'ordenació general de les accions i els serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments a Catalunya, i també la fixació de l'estructura i el règim estatutari del cos de Bombers de la Generalitat i la regulació del finançament d'aquests serveis.

Les competències de la Generalitat que incidien en la matèria de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments l'any 1994 s'atribuïen en diversos títols competencials de l'Estatut d'autonomia del 1979, com per exemple la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de muntanya, espais naturals protegits i serveis forestals, o la de protecció del medi ambient, o la d'execució de la legislació estatal en matèria de salvament marítim, entre d'altres.

Quan la Llei 5/1994, de 4 de maig, va ser aprovada, ni la Constitució, ni l'Estatut d'autonomia de Catalunya de l'any 1979 preveïen, de forma expressa, la competència de la Generalitat en matèria de protecció civil, i dins aquesta la prevenció, extinció d'incendis i el salvament.

Les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de protecció civil es fonamentaven amb caràcter prioritari en l'article 149.1.29 de la Constitució en relació amb l'article 13 de l'Estatut d'autonomia, pel que fa a la protecció de persones i béns, i en les sentències del Tribunal Constitucional 123/1984, del 18 de desembre, i 133/1990, del 19 de juliol, que assenyalaven la concurrència de competències concurrents entre l'Estat i les comunitats autònomes en el camp de la protecció civil.

Quan es va aprovar la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya (LPC), també mancava la referència específica de la matèria de la protecció civil tant en la Constitució com en l'Estatut d'autonomia de Catalunya de l'any 1978, i s'establien els límits d'aquesta matèria a través de la doctrina del Tribunal Constitucional esmentada. La protecció civil era definida pel Tribunal Constitucional com un conjunt d'accions adreçades a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau, quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública. Accions que, per tal de dur-les a terme amb eficiència i eficàcia, és necessari que es regeixin pels principis de solidaritat en l'assumpció de risc i danys, la responsabilitat pública i l'autoprotecció, la proximitat i immediatesa de l'acció pública i la integració de plans i recursos.

Aquest marc competencial ha estat vigent fins a l'any 2006, moment en què, amb l'aprovació del nou Estatut d'autonomia, s'estableixen nous títols competencials.

Així, a l'article 132 del text estatutari s'atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en la matèria de protecció civil, que inclou en tot cas la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció

d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en l'exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública.

L'esmentat precepte estatutari habilita la Generalitat, en els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, perquè promogui mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat.

També atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de salvament marítim, en els termes que determini la legislació de l'Estat, així com la facultat per participar en l'execució en matèria de seguretat nuclear, en els termes que s'acordin en els convenis subscrits a aquest efecte i, si s'escau, en les lleis.

Junt amb aquestes competències estatutàries de la Generalitat de Catalunya, cal tenir en compte també que l'article 84 de l'Estatut atribueix als governs locals de Catalunya la competència pròpia en protecció civil i en matèria de prevenció d'incendis, en els termes que determinin les lleis.

Els 25 anys transcorreguts des de l'aprovació de la Llei 5/1994, de 4 de maig, i els 22 des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1997, de 20 de maig, en fan necessària l'actualització per ajustar-ne el contingut a les competències estatutàries de la Generalitat i dels ens locals en matèria de protecció civil, que inclouen, entre d'altres, les relatives a la prevenció i extinció d'incendis.

Aquestes normes també han sofert nombroses modificacions legals, fet que fa necessari articular-les en un únic text normatiu per incrementar la seguretat jurídica i la coherència en el seu contingut. Cal destacar que la Llei 5/1994, de 4 de maig, ha sofert cinquanta modificacions i la Llei 4/1997, de 20 de maig, vint-i-una.

Les esmentades lleis catalanes LRSPEIS i LPC també estan afectades per normativa estatal de caràcter bàsic, com per altres normes aprovades pel legislador català, que fan necessària l'adaptació del seu contingut a les normes esmentades.

Així, cal destacar la necessitat d'adaptar determinats articles de la Llei 5/1994, de 4 de maig, al contingut del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i al que estableix la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, ateses les modificacions introduïdes principalment per la Llei estatal 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de la Administració local.

També la Llei 4/1997, de 4 de maig, requereix la seva adequació a les previsions de caràcter bàsic de la Llei 17/2017, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, i de la Llei estatal 36/2015, de 28 de setembre, de seguretat nacional, i 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques.

La creació de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, com a entitat autònoma de caràcter administratiu adscrita al departament competent en matèria de seguretat pública, per la Llei 10/2007, de 30 de juliol, també suposa la necessitat d'adequar el contingut de la regulació legal de la protecció civil (LPC) i dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya (LRSPEIS).

Cal assenyalar que entre les finalitats essencials de l'Institut destaca la formació; la col·laboració i l'assistència tècnica en els processos de selecció, i la participació en els òrgans

de selecció dels processos dels membres de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments, d'emergències i de protecció civil.

L'àmbit d'actuació de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya comprèn, entre d'altres, els col·lectius professionals següents:

-Els membres dels cossos, les escales, les classes i les categories que integren el personal de protecció civil i el de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments.

-El personal facultatiu i tècnic que doni cobertura i suport al personal de protecció civil i de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments.

Així mateix, correspon també a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya la formació, el perfeccionament i la capacitació del voluntariat i dels actors directament relacionats amb les emergències.

Aquestes funcions atribuïdes per la Llei 10/2007, de 30 de juliol, a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, impliquen que s'adeqüi la regulació legal continguda en les reiterades lleis 5/1994, de 4 de maig, i 4/1997, de 20 de maig.

Tampoc podem oblidar les previsions de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que té per objectiu ordenar les competències de la Generalitat en tota la matèria que compon la seguretat pública, especialment les de policia, i la seva integració amb les de protecció civil, trànsit, joc i espectacles i seguretat privada, establint així un sistema general de seguretat propi a Catalunya, i de la Llei 9/2007, de 30 de juliol.

La creació per la Llei 9/2007, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya, amb la missió principal, entre d'altres, de contribuir a donar una resposta ràpida, senzilla, eficaç i coordinada a les peticions urgents d'assistència que faci qualsevol ciutadà o ciutadana en el territori de Catalunya en matèria d'atenció sanitària, d'emergències ambientals, d'extinció d'incendis i salvament i de seguretat ciutadana, amb la coordinació de protecció civil, si escau, dels serveis corresponents, amb independència de l'Administració pública o de l'entitat a la qual correspongui la prestació material de l'assistència requerida, també comporta l'adaptació de les lleis esmentades (LRSPEIS i LPC) per donar una resposta coordinada per a la prestació del servei.

Igualment, la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, com a norma de referència pel que fa a la prevenció i la seguretat en cas d'incendi en establiments, activitats, infraestructures i edificis a Catalunya, també ha afectat principalment el contingut de la Llei 5/1994, de 4 de maig, quant a la competència de l'Administració de la Generalitat i dels ajuntaments de Catalunya, ja que determina la distribució competencial relativa a la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, les normes tècniques que regulen les condicions de seguretat en cas d'incendi i el règim d'intervenció administrativa.

La Llei 1/2015, del 5 de febrer, del règim especial d'Aran, incideix en la regulació que conté la LSPEIS en la LPC, ja que reconeix, a l'article 72, al Consell General d'Aran la competència de gestió dels serveis d'emergències i protecció civil, que inclou la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències, transport sanitari, rescats de muntanya, protecció civil, els serveis de prevenció i extinció d'incendis i la col·laboració i coordinació amb els serveis que depenen dels ajuntaments, tot sens perjudici de la col·laboració del Consell General d'Aran amb la Generalitat i les altres comunitats veïnes, i també de l'estat francès. A més, el Consell General d'Aran té les competències per crear i gestionar el servei de bombers, que

pot estar integrat tant per voluntaris com per personal contractat, i per aprovar-ne la reglamentació.

L'assignació de les competències de protecció civil, emergències, prevenció i extinció d'incendis i salvament al Departament d'Interior pel Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, fa necessari revisar l'atribució competencial en aquestes matèries feta els anys 1994 i 1997 a l'antic Departament de Governació en la LRSPEIS i en la LPC. Així mateix, la figura dels directors dels serveis territorials d'Interior fa necessari revisar les atribucions principalment dels delegats territorials del Govern en l'àmbit del Departament d'Interior, entre d'altres.

Tampoc es pot desconèixer que l'organització territorial bàsica del país s'estructura en municipis i vegueries (l'Alt Pirineu, Barcelona, Catalunya Central, Girona, Lleida, Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i Penedès), ateses les previsions dels articles 90 i 91 de l'Estatut i el que estableix, entre d'altres, la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries.

Aquesta nova divisió territorial implica revisar si les atribucions que té la comarca, principalment en l'àmbit de la protecció civil, s'haurien de mantenir i si es volen atribuir a les vegueries funcions d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, entre d'altres (articles 22 i 23, Llei 30/2010, del 3 d'agost).

2.OBJECTIUS QUE ES VOLEN ASSOLIR

Els objectius principals que amb caràcter general es volen assolir són essencialment millorar l'eficàcia i l'eficiència del sistema d'emergències de Catalunya i disposar d'una regulació conjunta i actualitzada en matèria d'emergències i de seguretat pública.

La nova regulació legal tindria per objecte regular i ordenar en un únic cos normatiu el sistema de gestió de les emergències a Catalunya, per tal de garantir l'acció efectiva, coordinada i homogènia de les administracions públiques competents (en especial de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals), dels cossos operatius i dels serveis que intervenen en la prevenció i gestió de les emergències. Aquesta nova regulació també ha d'abastar matèries com la seguretat nuclear, el salvament marítim i els riscos i emergències d'abast superior a Catalunya.

També la futura regulació derogaria l'esmentada Llei 5/1994, de 4 de maig (LRSPEIS), la Llei 4/1997, de 20 de maig (LPC), i la Llei 9/2007, del 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya.

Pel que fa al servei de trucades 112, es considera que cal unificar el servei que presten el 112 i el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT), en un centre únic d'atenció telefònica al ciutadà i de comunicació oficial, per tal de millorar l'assistència ràpida i immediata en situacions en què hi hagi risc per a la vida o la integritat de les persones, per a la salut i seguretat pública o individual, entre d'altres. Hi haurà un únic punt de resposta a les trucades on es rebran, es coordinaran i es donarà resposta a totes les trucades d'urgència sota la responsabilitat d'una única autoritat pública.

Així mateix, s'adequarà la normativa d'emergències al marc competencial delimitat per l'Estatut, la legislació estatal bàsica i la legislació catalana esmentada a l'apartat anterior.

La regulació legal de les emergències i la seva gestió s'integrarà per primera vegada dins del sistema integral de seguretat pública endegat a Catalunya amb la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

La nova llei d'emergències encara la gestió de les emergències agafant tot allò que ha funcionat, i planifica la seva futura optimització de recursos per fer el sistema més eficaç operativament i eficient sistèmicament, tant des d'una visió més professional com voluntària, sempre aplicant criteris d'homogeneïtat de serveis.

La futura regulació unificada de les emergències encaixa les dues potes del sistema: serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament i serveis de protecció civil sota el paraigua d'un únic cos d'emergències pel que fa a l'Administració de la Generalitat, coordinat amb el personal dels serveis dels governs locals, en especial dels municipis. La gestió coordinada de la resposta a les emergències es configura com una de les fites a assolir per la nova llei per tal de donar un servei adequat als ciutadans de Catalunya, optimitzant tots els recursos de la Generalitat i dels governs locals, en especial dels municipis.

El personal voluntari d'extinció d'incendis (bombers voluntaris de la Generalitat) i el voluntari de protecció civil, entre d'altres, tant de la Generalitat com dels governs locals, s'ha de coordinar amb el personal de les administracions públiques competents per a la resolució de l'emergència.

La modificació legal donaria resposta, entre d'altres, als objectius de millorar l'acció ràpida, coordinada i homogènia de les administracions públiques competents, dels cossos operatius i dels serveis que intervenen i optimitzaria els recursos públics que es destinen als diversos cossos.

3. LES POSSIBLES SOLUCIONS ALTERNATIVES NORMATIVES O NO NORMATIVES

a) Opció de no fer res o mantenir la situació actual

La primera opció de no fer res o mantenir la situació actual implicaria que es continuaria aplicant la Llei 5/1994, de 4 de maig (LSPEIS), i la Llei 4/1997, de 20 de maig (LPC), amb la inseguretat jurídica que comporta per als operadors jurídics, tenint en compte, entre d'altres, que les esmentades lleis catalanes també estan afectades per normativa estatal de caràcter bàsic, així com per altres normes aprovades pel legislador català, que fan necessària l'adaptació del seu contingut a les normes esmentades.

El manteniment de la normativa actual impediria el desenvolupament de les competències estatutàries esmentades en els punts anteriors i recollides en l'Estatut del 2006.

A més, l'opció de no fer res aniria en detriment de la millora de la gestió de les emergències pels governs locals i per l'Administració de la Generalitat; de l'optimització dels recursos i de la capacitat i formació de les persones que han de donar resposta a les emergències, entre d'altres.

D'altra banda, cal tenir en compte que la prestació del servei d'extinció d'incendis i salvaments per l'Administració de la Generalitat, com també la situació del cos de Bombers de la Generalitat, que actualment tenen unes greus mancances, especialment pressupostàries, comprometen la prestació del servei en condicions normalitzades i de seguretat, fet que amb la nova llei s'intentarà redreçar.

D'acord amb el que hem exposat, l'opció de no fer res implicaria: mantenir una regulació dispersa de la normativa en matèria d'emergències i de seguretat pública; una inadequació de la regulació pròpia amb la normativa bàsica estatal i amb la normativa pròpia dictada posteriorment, i una configuració del sistema d'emergències amb organismes que hi actuen que mantenen una separació funcional i estructural.

b) Opció normativa preferida

Amb la nova regulació legal de les emergències a Catalunya des de la vessant principalment de la protecció civil es vol configurar un cos normatiu en l'àmbit de les emergències que unifiqui en un sol text la regulació aplicable a Catalunya amb el desenvolupament de les competències estatutàries que incideixen en la matèria, entre d'altres.

L'esmentada regulació normativa permetria l'adequació de la normativa d'emergències al marc competencial delimitat per l'Estatut, la normativa bàsica estatal i la legislació catalana, com també la unificació en una llei d'emergències del sistema de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, i del sistema de protecció civil, coordinat amb el personal dels serveis dels governs locals, en especial dels municipis. Així mateix, comportaria la gestió integrada del servei que presta el 112 i el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya CECAT, entre d'altres.

En concret, els aspectes principals que la futura norma hauria de regular serien:

1. El sistema de gestió de les emergències a Catalunya per tal de garantir l'acció efectiva i coordinada de les administracions públiques competents, en especial, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals, dels cossos operatius i dels serveis que intervenen en la prevenció i gestió de les emergències a Catalunya.
2. El sistema general d'avisos i alarmes i la coordinació dels mitjans operatius per atendre qualsevol tipus de situació d'urgència o emergència, sempre que es requereixi l'actuació de serveis diversos, com també el servei d'atenció de trucades d'urgència al número 112.
3. El desenvolupament de la competència exclusiva que l'article 132 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya per regular, planificar i executar les mesures relatives a les emergències i la seguretat civil; per dirigir i coordinar els serveis de protecció civil que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis; per exercir funcions executives en matèria de salvament marítim i per participar en l'execució de la seguretat nuclear. Cal delimitar les competències de la Generalitat i les que s'atribueixen als governs locals.
4. El desenvolupament de la competència estatutària en els casos relatius a emergències d'abast superior a Catalunya.
5. Els drets, deures i obligacions de la ciutadania i relacionats amb les emergències.
6. El desenvolupament del sistema de gestió de les emergències a Catalunya com a conjunt integrat de les administracions, les autoritats i els serveis de protecció civil i de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, amb la finalitat de garantir a tota la ciutadania i a tot el territori uns nivells substancialment homogenis, eficaços i eficients de previsió, planificació i capacitat de reacció per evitar i anticipar riscos col·lectius i per combatre i pal·liar els efectes de les situacions de catàstrofe o calamitat pública i recuperar la normalitat. El desenvolupament

d'aquest sistema comporta la concreció de les competències de les administracions públiques i autoritats en matèria d'emergències. També la gestió integrada CAT112-CECAT per assegurar la comunicació de l'Administració amb la població i viceversa.

7. També la futura llei ha de definir els cossos i els serveis públics i privats d'emergències i el sistema de relacions entre les administracions, les autoritats, els òrgans i els cossos i serveis d'emergències.

8. El finançament de les activitats i serveis d'emergència de protecció civil i de prevenció, extinció d'incendis i salvaments de la Generalitat, mitjançant, entre d'altres, contribucions especials, taxes i el gravamen sobre els elements patrimonials afectes a les activitats de les quals pugui derivar l'activació de plans de protecció civil. També tot allò relatiu al finançament dels serveis d'extinció d'incendis prestats per la Generalitat en els municipis, en especial els de més de 20.000 habitants que tenen l'obligació de prestar el servei, entre d'altres.

4. ELS IMPACTES MÉS RELLEVANTS DE LES DIFERENTS OPCIONS CONSIDERADES

a) L'impacte sobre l'Administració de la Generalitat

La norma que es proposa elaborar no representarà un impacte pressupostari ni un increment de càrregues important per a l'Administració de la Generalitat. Actualment la majoria dels àmbits competencials que derivarien de la norma projectada per l'Administració de la Generalitat són matèries que principalment desenvoluparia el Departament d'Interior, a través de les estructures directives que s'estableixin, en tot cas, tenint en compte que les emergències mèdiques (grup sanitari) són responsabilitat del Sistema d'Emergències Mèdiques i, en conseqüència, del Departament de Salut.

Actualment, són la Direcció General de Protecció Civil; la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, i el Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència els que desenvolupen les funcions derivades de la Llei 5/1994, de 4 de maig (LSPEIS); de la Llei 4/1997, de 20 de maig (LPC), i de la Llei 9/2007, del 30 de juliol.

En termes d'organització i de personal, l'aplicació de la normativa no hauria de suposar un increment addicional per a l'Administració de la Generalitat, ja que les noves funcions derivades del projecte de llei es podrien assumir amb els mitjans i personal existents.

El servei del 112 s'integraria en el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya, com també el seu personal.

b) L'impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona

La proposta de nova regulació legal de les emergències comportarà una adequació de les competències municipals, en especial en l'àmbit de les emergències quant al personal voluntari d'emergències que depèn de les associacions adscrites als municipis i en funció de les tasques desenvolupades.

En la nova regulació legal es mantindrà tot allò relatiu al finançament dels serveis d'extinció d'incendis prestats per la Generalitat en els municipis, en especial els de més de 20.000 habitants que tenen l'obligació de prestar el servei, entre d'altres.

També la nova ordenació de les emergències hauria de comportar una coordinació més gran de tots els òrgans i serveis intervinents en la gestió i resolució de les emergències, fet que no hauria d'implicar grans impactes en l'organització, el personal i el pressupost dels municipis.

La nova regulació legal no tindria un impacte específic sobre el règim municipal del municipi de Barcelona (Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, i Llei estatal 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona), mes enllà del que s'ha dit anteriorment per al cas dels municipis. És important remarcar que la ciutat de Barcelona és l'única que té cos de bombers i presta el servei d'extinció d'incendis i salvaments.

c) L'impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per als ciutadans i per a les empreses

Les mesures derivades de l'aprovació en un únic cos legal de les emergències a Catalunya en principi afavorirà la prestació dels serveis de resposta a les emergències.

Les persones ciutadanes que vulguin ser personal voluntari tindran la possibilitat d'obtenir formació qualificada en matèria d'emergències, sense cap tipus de càrrega, formació que serà igual per a totes les persones voluntàries de Catalunya.

Les empreses continuaran afectades pel gravamen de protecció civil, sempre que tinguin elements patrimonials afectes a les activitats de les quals pugui derivar l'activació de plans protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya (article 58 i concordants de la Llei 4/1997, de 4 de maig).

Així mateix, les entitats asseguradores continuaran sent els subjectes passius de la contribució especial per a l'establiment, la millora i l'ampliació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis, prevista en els articles 60 i concordants de la Llei 5/1994, de 4 de maig.

També es mantindran les taxes a què fa referència l'article 22.5-1 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per la prestació dels serveis dels cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya relatius, entre d'altres, a accidents de trànsit, rescat i salvament de persones o béns, incendis intencionats o a conseqüència d'imprudència greu, etc.

d) Impacte sobre l'ordenament jurídic vigent, i des de la perspectiva de la simplificació normativa (normativa que quedaria derogada)

Les disposicions que quedarien derogades serien:

- La Llei 5/1994, del 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya.
- L'article 74 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- L'article 48 de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- La Llei 5/1999, de 12 de juliol, de modificació de la Llei 5/1994, de 4 de maig.
- L'article 31 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
- La Llei 9/2010, del 7 de maig, de modificació de la Llei 5/1994, del 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya.
- L'article 19 de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

- L'article 35 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.
- L'article 8 de la Llei 17/2007, del 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
- L'article 3 de la Llei 17/1997, de 24 de desembre, de mesures administratives i d'organització.
- L'article 4 de la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.
- La Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.
- L'article 3 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.
- La disposició modificativa primera de la Llei 14/2015, del 21 de juliol, de l'impost sobre els habitatges buits, i de modificació de normes tributàries i de la Llei 3/2012.
- La disposició addicional segona de la Llei 12/2014, del 10 d'octubre, de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.
- L'article 9 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.
- L'article 77 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.
- L'article 1 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.
- L'article 6 de la Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives.
- L'article 1, apartats 4 a 6, de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.
- La Llei 9/2007, del 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya.
- L'article 5 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.
- L'article 154 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.
- Els articles 80 i 81 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

5. LA PROCEDÈNCIA D'EFFECTUAR UNA CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA O BÉ LA JUSTIFICACIÓ DE LES EXCEPCIONS QUE HI PUGUIN CONCÓRRER, AIXÍ COM LA VALORACIÓ DE LA NECESSITAT D'EMPRAR, SI S'ESCAU, ALTRES EINES I CANALS DE PARTICIPACIÓ COMPLEMENTARIS A LA PUBLICACIÓ EN EL PORTAL DE LA TRANSPARÈNCIA

Es considera procedent efectuar la consulta pública prèvia per raons de transparència, accés a la informació pública i bon govern, de conformitat amb l'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública.

Així mateix, es considera important consultar la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, com a òrgans de representació dels ens locals de Catalunya.